

CÂT PREȚUIEȘTE MAMA TA PENTRU TINE?

„A venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit” (Ioan 1,11)

Am citit de curând scrisoarea unei mame către fiul ei de 15 ani, care plecase într-un oraș străin ca să caute de lucru. Deci, scrisoarea suna cam așa: „Scumpul meu fiu! Dacă vei primi de lucru, vreau să-ți amintesc să-l privești întotdeauna ca pe al tău personal. Să nu începi, cum fac mulți băieți, să realizezi intenționat cât mai puțin posibil și să cauți curând un loc mai bine plătit, ci propune-ți să efectuezi cât mai mult posibil și fă-te astfel indispensabil patronului tău, încât să nu te poată concedia. Tu ai fost mereu un băiat bun cu mine și știu că nu te dai înapoi de la nici o muncă. Rămâi mereu loial în muncă; astfel Dumnezeu te va binecuvânta.”

John s-a străduit, în urma unui anunț din ziar, să primească angajare în biroul unui notar. Acesta a fost, într-adevăr, mulțumit cu înfățișarea, cu caligrafia și cu ordinea tânărului, dar **l-a întrebat despre recomandări**, John nu avea recomandări, dar a scos scrisoarea mamei lui din buzunar și i-a dat-o notarului s-o citească. Scrisoarea a fost suficientă – John a fost angajat și a găsit prin loialitate și hărnicie un post pe viață; scrisoarea mamei lui i-a croit drumul – **cât de prețioasă este scrisoarea unei mame devotate!**

Mai trăiește mama ta? Este ea valoroasă pentru tine? O iubești, o cinstești? O, prietene, dacă mai ai o mamă pe pământ, atunci ai o comoară de o valoare inestimabilă. Dacă o privești pe mama ta sau dacă îi scrii, atunci gândește-te că ea este pentru tine o suverană; chiar dacă poartă o rochie ieftină, chiar dacă fața ei s-a ridat și mâna ei are bătăături – ea este totuși o suverană, pusă în acest rang de Dumnezeu; căci este scris: **„Cinstește pe total tău și pe mama ta!”** Iată, mama ta are o inimă plină de dragoste altruistă și de devotament tăcut. Ea te așteaptă mereu. Când i-ai scris ultima dată? Te-ai gândit bine la ultima ei scrisoare, i-ai păstrat cuvintele în inimă? Poate că mama ta este o femeie simplă de tot; dar ea convinge, dragostea ei vede mult mai departe decât judecata ta tinerească. Dacă îți cinstești mama, aduci binecuvântare în viața ta, bucurie în inima ta.

Dacă privești mâinile mamei tale, gândește-te că ele ți-au făcut ție și pentru tine o muncă imensă începând din copilărie; aici au fost aduse sacrificii de dragoste pentru tine, pe care nu le vei putea restitui niciodată. Dacă privești la picioarele ei, atunci gândește-te că drumurile pe care aceste picioare le-au mers pentru tine, încolo și înapoi, pe scări în sus, pe scări în jos, probabil că trebuie să fie lungi de mai multe mii de kilometri. Privește în ochii ei bătrâni; ei te-au supravegheat și te-au păzit de mic, au vegheat multe nopți la patul tău de suferință. Într-un vechi cântec pentru copii se spune:

„Ochiul mamei, în albastrul tău/ Să privesc cât voi trăi vreau./
Să văd dragostea, sinceritatea/ Ce în el întipărite stau.”

Înțelegi tu aceasta? Buzele dragi, sincere ale mamei tale nu ți-au cântat ele multe cântece la leagăn și te-au liniștit când aveai dureri?

Iată, făptura mamei tale este o carte de amintiri și în această carte totul vorbește despre dragoste și devotament. Spune: i-ai făcut bucurie? Ai adus lumina soarelui în bătrânețea ei? I-ai presărat pe cale flori ale dragostei? O, prietene, folosește-ți timpul atâta vreme cât o mai ai pe măicuța ta! Iată, ceilalți oameni care te iubesc caută toți folosul lor; chiar și cei mai buni te iubesc pentru că vor să fie iubiți de tine; dar mama ta te iubește **de dragul tău, pentru că îi ești scump**. Dacă te-ar putea salva, ar trece pentru tine prin foc și apă sau ar intra în cușca leilor. Nu s-ar teme de nici o sabie și de nici un revolver pentru a-ți ocroti viața. Dacă toți

judcătorii din lume s-ar pronunța „vinovat” asupra ta, tot ar mai avea motive de justificare pentru tine și te-ar apăra față de acuzatorii tăi. Acum înțelegi ce este mama ta pentru tine?

Relația dintre mamă și copii este între oameni cea mai gingașă și mai nobilă dintre câte există; dar există Unul a Cărui dragoste pentru oameni este mai mare, mai sfântă și mai curată decât dragostea unei mamei pentru copiii ei – Acesta este **Dumnezeu!** El Și-a descoperit dragostea pe cruce. Isus a venit pe pământ. El ne-a iubit, pe noi, păcătoșii împovărați cu vină, nerecunoscători, pătați; ne-a iubit atât de negrăit de mult, încât El, Cel curat, Cel fără pată S-a împovărat cu vina noastră. El S-a așezat în dreapta judecată a Dumnezeului sfânt, ca să sufere și să moară pentru noi. – „Nimeni nu are o iubire mai mare decât acela care își dă viața **pentru prietenii săi**” (Ioan 15,13). Dar Domnul S-a jertfit pentru noi pe când noi eram încă vrăjmași Lui – poți să înțelegi această dragoste? Din această dragoste a lui Dumnezeu, care nu caută folosul ei, care nu dorește decât să salveze, să poarte, să mângâie, să binecuvânteze, Dumnezeu a pus o rază și o răsfrângere în inima omului – aceasta este dragostea de mamă. Cu ea Se compară Dumnezeu când vrea ca oamenii să înțeleagă dragostea Lui. „Poate o mamă să uite copilul pe care îl alăptează și să n-aibă milă de fiul pântecului ei? Dar chiar dacă l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita” (Isaia 49,15). Cu această dragoste ești iubit și tu, cu această dragoste ești căutat și tu. I-ai deschis inima ta? Știi că Fiul lui Dumnezeu vrea să te aibă și să te mântuiască, pentru a te face fericit pe veci. Nu te întoarce de la El, nu-I întoarce spatele, nu trece pe lângă El, ci grăbește-te la picioarele Lui, pleacă înaintea lui inima și genunchii, adoră-L pe Acela care a venit din ceruri, care S-a așezat în locul tău, ca Chezaș, în judecata lui Dumnezeu, care vrea să aducă toată viața ta sub har și sub binecuvântare. Este grav dacă un fiu își respinge mama bătrână cu nerecunoștință; dar este mult mai grav dacă un păcătos îi răspunde Mântuitorului salvator: nu am nevoie de Tine!

În Londra¹ este un medic care provine dintr-o familie săracă de la țară. Tatăl lui a fost grădinar pe o moșie. Un domn a făcut ca tânărul talentat să studieze medicina pe cheltuiala lui și astfel a devenit un medic mare. Tatăl murise. Tânărul se gândea la mama lui; îi scria des, uneori îi trimitea bani sau material pentru o rochie nouă; dar nu venea niciodată la ea s-o viziteze. În sfârșit, bătrâna mama a hotărât să-și vadă iarăși fiul. Ea nu s-a gândit ce înseamnă aceasta. El trăia în una dintre casele lui cu personal de serviciu – ea era o femeie bătrână, simplă, de la țară. A pornit la drum; voia să-i facă o surpriză, „căci se va bucura să mă vadă”. A ajuns în marele oraș, Londra. A găsit casa; este aproape un palat. Apoi a sunat clopoțelul și a întrebat: „Este acasă domnul doctor?” A fost prima dată în viață că i-a spus fiului ei „doctor”. „Nu mai puteți vorbi cu el; este deja prea târziu.” „Dar trebuie să vorbesc cu el.” Servitorul s-a dus în biroul doctorului: „Este afară cineva care vrea să vă vadă.” Doctorul a spus: „A trecut ora.” „Dar femeia de afară insistă să vă vadă.” Dar ce fel de femeie este?” „Ah, o femeie simplă de la țară.” „Bine, las-o să intre.” Doctorul și-a primit mama cu dragoste călduroasă. Ea a povestit că a venit ca să trăiască pentru băiatul ei. Atunci el a început să se gândească ce ar însemna aceasta pentru el. El și-a zis: Mama ta doar nu se poate mișca așa de bine în cercul prietenilor tăi și servitorii nu vor înțelege. În cele din urmă a spus: „Mamă, știi, aerul de aici din oraș este rău. Până acum ai avut aerul bun de la țară. Îți voi face rost la capătul orașului de o căsuță drăguță și te voi vizita des.” Ea a înțeles ce înseamnă aceasta; avea o minte limpede; el primise, propriu-zis, mintea de la mama lui. Atunci ea a spus: „În seara aceasta sunt încă prea obosită ca să vorbesc despre aceasta” și s-a dus la culcare.

Mai târziu s-a dus și el la culcare și tocmai când a vrut să se bage în pat s-a deschis ușa. Și a intrat o femeie mică, firavă, îmbrăcată în alb. „Mamă, ești bolnavă?” „Nu, băiatul meu! Culcă-te numai! Am vrut doar să-ți spun „Noapte bună!” Am vrut numai să te învelesc cum am făcut când erai băiat” și i-a netezit părul, i-a mângâiat obrăjii și l-a învelit cum a făcut când era el mic și a vorbit cu fiul ei întocmai cum vorbește o mamă cu fiul ei. „Noapte bună, băiatul meu! Noapte bună! Și pentru a treia oară: noapte bună, băiatul meu!” Apoi încă un

¹ Cele ce urmează sunt povestite de domnul S.D. Gordon

sărut și a ieșit. El tocmai voia să înceapă să vorbească: „Mamă, trebuie să rămâi acasă la mine.” „Nu, mâine dimineață putem vorbi despre aceasta.” A venit dimineața, a venit ora micului dejun, dar bătrâna mamă n-a venit. El s-a dus în camera ei, dar ea – plecase! Cumpănise limpede: „Băiatul meu se rușinează cu mine, dar eu nu-mi voi neliniști niciodată băiatul. Aceasta este ceva care nu se potrivește în viața lui.” A trecut un an; el a căutat-o și a găsit-o după un an și a putut să-i ceară iertare. - - Ea a venit la al ei și al ei n-a primit-o!

Isus a venit la ai Lui și ai Lui nu L-au primit! Ascultă! Ascultă cu inima! **El a venit la ai Săi**, El vine acum, El vine la tine – El bate la ușa inimii tale. Oare să se spună și despre tine: el nu L-a primit? O, deschide larg ușa inimii tale pentru Isus!